

Na pomezí psychiatrie a neurologie

Ačkoliv se většina laiků domnívá, že duševní nemoci jsou ve svých projevech velmi pestré, je to pravda pouze částečně. Duševní poruchy mají pevně dané své typické příznaky. Simulant, který se snaží naivně předstírat duševní nemoc tím, že bude mluvit nesmysly, s nimi nepochodí. Není to tak, že stačí tvrdit, že jsem Napoleon, nebo že vidím malé zelené mužíky k tomu, aby byla diagnostikována duševní nemoc. Naprostá většina psychických poruch je ve svých projevech stálá a neodpovídá laickým představám o pestré, měnlivé a zajímavé psychiatrii.

Poruchy, které naplňují představy laiků

Na pomezí psychiatrie a neurologie, více v té neurologii, leží skupina poruch s velmi pestrými a zajímavými projevy, plně naplňujícími představy laiků o bizarnostech duševních poruch. Jedná se o tzv. ložiskové poruchy, kdy dojde k poškození malé části mozku odpovídající za určitou funkci, která tak vypadává. Mohou to způsobit nádory, malé cévní mozkové příhody s uzávěrem cévky nebo jejím prasknutím, ohraňené malé záněty, cysty (jakési bublinky tekutiny v mozkové tkáni), úrazy s hmožděním malé ohraňené části mozku apod. Příznakem bývá většinou výpadek určité funkce, ale může to být naopak i její zmnohonásobení. Výsledkem bývá vždy podivnost vzbuzující úžas okolí. Lidský mozek se chová na jedné straně jako velmi komplexní a jednotný systém (takto jej vnímáme subjektivně v rámci pojetí sebe sama jako unikátního JÁ), na straně druhé jako soubor vzájemně se ovlivňujících procesů řízených speciálními centry. Existuje například centrum pro odlišování živých a neživých objektů. Při jeho poškození pak má pacient prakticky neřešitelný problém odlišit osobu od věci. Stává se pak, že oslovuje

stůl nebo zcela ignoruje kolegu, který na něj hovoří. Není pro něj problém s někým mluvit telefonicky, dopisovat si, řešit závažné úkoly, ale odlišit výpravčího od vlaku už problém je. Oslovit lokomotivu lokomotivě samé nevádí, ale pokusit se nastoupit do výpravčího už společenské problémy přináší. Jinou funkcí je schopnost uvědomovat si vlastní JÁ.

Mozek máme jeden, avšak složený ze dvou polokoulí

Protože máme dvě mozkové polokoule, máme i dvě taková centra a tak poškození jednoho přinese „poloviční ztrátu“. Postižený pacient se hlásí ke svému tělu jenom z poloviny. Pečuje o pravou či levou polovinu těla - myje si půlku těla a polovinu vlasů, čistí si zuby jenom na jedné straně a o nešťastnou druhou polovinu těla nejeví žádný zájem. Klidně by ji někomu i daroval, kdyby o ni měl někdo zájem, bohužel však bývá přirostlá k té ceněné drahé vlastní polovině, kterou miluje a opečovává. Další ztrátou může být požití z jídla, kdy se z potravin stávají fekálie, ztráta radosti z erotického potěšení, kdy vlastní sex se stává nudným a trapným artistickým výkonem. Může